

živali. Navadno se na ubitih ljudéh in živalih ne vidijo nikakeršne rane, ampak razširja se od njih nekak poseben, zadušljiv, žveplenast duh. Dogodilo se je, da je strela udarila v dva človeka, ki sta iskala zavetja pred dežjem v živem plotu. Ko so pozneje našli oba mrtva, sedela sta oba ravno tako, kakor ob ónem času, ko jih je nesreča zadela. Jeden izmej njiju je držal kos kruha v roci, ki ga je ponujal psu, sedečemu v njegovem naročju. To se zna, da je bil pes tudi mrtev.

Kovine imajo to lastnost, da vlečejo streló ná-se. Gorljiva, neživa telesa strela užgé, ter naredi tako večkrat velike nesreče. Nu včasih se tudi pripeti, da strela takih stvari ne užgé, ampak je le razkolje. Visoka drevesa strela popolnoma raztrga, kovine pa razbeli in raztopi.

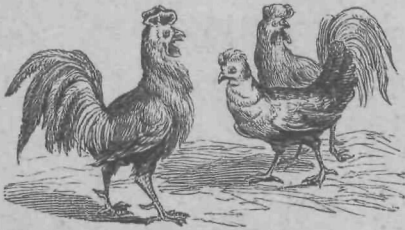
Najboljše branilo pred streló je strelovod, ki ga je izumil Amerikanec Benjamin Franklin 1753. l. Malo pozneje za njim izumil je strelovod tudi Čeh Prokop Diviš 1754. l., ne da bi bil poprej kaj vedel o Franklinovej iznajdbi. Strelovod je železen drog s pozlačeno ostjó, ki streló ujame. Drugi del strelovoda pa je odvodnik, tudi od kovnega železa, ki je napeljan ob strehi in ob zidu, da odvede streló v zemljo. Kadar udari strela v strelovod, otide po njem v zemljo brez kake nesreče.

—ć.

Prirodopisno-natoroznansko polje.

Naše kokoši.

Ali ga vidíte petelina? Res lep ptič je to, mogočen in ošaben gospod. Le poglejte ga, kako prevzetno se vède, kako možato prestavlja nogo, kakor bi bilo vse njegovo. Visoko nosi glavo in rdeč, lepo nazobčen greben mu stoji na glavi kakor kraljeva krona. Živo oko se mu svetí, kakor bi se iskre utri-

njale v njem. In njegov lepo rdeči, viseči pódbradek tudi ni kar si bodi. Svetlo perje na vratu in v zavihanem repu se kaj lepo izpreminja na solnci. In da je vitez gotov, ima še v repu dve sabljasto zakrivljeni peresi in na vsakej nogi špičasto ostrogo.

Ali ga vidíte, kako gre svojim kokošim naproti? Lepo in spodobno je pozdravlja in takój je začne voditi po domačem dvorišči. Petelin ima vse svoje kokoške rad, ne rečem, da bi ne imel te ali one rajše od kake druge, ali vender nobene ne zanemarja, vsem bi rad storil le dobro. Ako najde kako zobjanje, hitro pokliče vse svoje putke skupaj, vsaka mora nekaj dobiti, ker požrešnost in samogoltnost niste njegovi nápakí, da-si tudi on ni popolnoma brez njih.

Kokoši nimajo seveda tako velikega grebena, niti tacega pódbradka, niti tako lepega perja kakor petelin. Pohlevne so in tihe, mirne in krotke, z vsem zadovoljne, prav tako, kakor se ženskam spodobuje. Pametne ravno niso, da bi dejal,

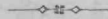
ali neizrecno dobre matere so, ker imajo toliko ljubezni do svojih razposajenih, nagajivih in vedno vá-nje se zaganjajočih pišk. Zato je pa tudi naš božji Zveličar Jezus Kristus primerjal sebe in svojo neizmerno ljubezen do svojega naroda s kokljo, rekoč: „Jeruzalem, Jeruzalem, ki moriš proroke in kamenuješ óne, ki se k tebi pošiljajo; kolikokrat sem hotel zbrati otroke tvoje, kakor zbira kokoš piščeta svoje pod peroti, in ti tega nisi hotel.“

In res je ni tako ljubeznive in dobročutne živali, kakor je kokoš sè svojimi piščeti. Po ves dan bi jo človek z veseljem gledal, kako kočé in vabi svoje otročičke k sebi, skrbno hodi okolo njih, uči je zobati, vsako zrnce jim izlušči, vsako drobtínico zbrska pred kljunček, ter sama sebi ne privošči, da imajo le drobne piške kaj jesti in ne stradajo. In kadar jih zebe, našopiri se, kolikor more, kliče je pód-se, vse pokrije sè svojim truplom, vse odene sè svojim perjem. In da-s so otročički véasih zeló hudobni, ker jej nagajajo, kljujejo v podbradek, drugi jej še celó nagajivo skačejo na hrbet — ona vse to mirno trpi, ker je mati in drobne piške so njeni ljubčeki, njeni otročički.

Otroci! koliko lepega se lahko učíte od kokoši, ki jo vidíte vsak dan na vašem dvorišči, ako primerjate njeno skrb in ljubezen do ubozih pišk sè skrbjó in ljubeznijo svoje dobre matere, ki še mnogo bolje skrbi za vas nego-li koklja za svoje piške. Zatorej spoštujte in ljubíte jo, dokler jo še imate.

Listje in cvetje.

Briljant.

(Priobčil Fr. Staufer.)

```

a
a a a
a a a a a
a a a a a a
a a a b b b b c c
e e e c c c c d e e
e e e e e e e e e e e
e e e g h i i i i i i i
i i i i i j j j j k k k k k k
k k k k k l l l l l l l l l l m m
m m m n n n n n n o o o o o o
o o o o o o o o o o o o p
p p p p r r r r r r r r r
r r r r r r s s s s s
s s s š š t t t t
u u u v v v v
v v v v v
v v v
z
    
```

Zaménjajte v tem briljantu érke také med sebjó, da bodete čítali v prvej vrsti soglasnik, v sedemnajstih vrstah pa sedemnajst besed od leve proti desnej; srednja, rekše deseta vrsta od leve proti desnej in tudi od zgoraj nizdolu po sredi brana znači voščilo, zadnja vrsta znači samoglasnik.

Besede naj značijo: 1. soglasnik; 2. žuželka; 3. riba; 4. pokrivalo; 5. delarnica; 6. denarni zavod; 7. rastlina; 8. žuželka; 9. sosednja kraja, v katerih se dobiva premog; 10. voščilo; 11. mesti v Veliko-Britanskem kraljestvu; 12. poljski kuri; 13. Kranjski mesti; 14. dvoživka; 15. roko-delec; 16. Avstrijsko kraljestvo; 17. moško imé; 18. obrazilo pri izpeljavi samostalnikov; 19. samoglasnik.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

